

Kız ve Valabi

Çınar BİBER

Kız ve Valabi

Çınar BİBER

Maya, sıcak kahverengi tenli ve iki topuz yapılmış kıvrırcık siyah saçlı meraklı bir kızdı. Çimenli bir tepenin yakınındaki sevimli bir evde yaşıyordu. Her sabah yeşil bez çantasına bir defter ve bir kalem koyardı. Keşfetmeyi ve gördüğü her şeyi yazmayı çok severdi. Güneşli bir gün, yeni bir maceraya hazır bir şekilde dışarı fırladı.

Maya tepenin yakınında yürürken krem rengi karnı ve uzun kuyruğu olan kızıl kahverengi bir valabi gördü. Valabının yumuşak, koyu renk gözleri ve küçük yuvarlak kulakları vardı. Boynunda örme bir çim tasma vardı. Maya durdu ve fısıldadı: "Merhaba, valabi." Valabi ona sakince baktı ve biraz çim kemirdi. Maya sessizce oturup izlemeye başladı.

Aniden valabinin kesesinden minik bir kafa dışarı baktı. Bu bir yavruydu! Yavrunun yumuşak gri-kahverengi tüyleri, parlak siyah kocaman gözleri ve minik pembe bir burnu vardı. Maya sevinçle nefesini tuttu. "Ah! Bir bebek!" diye fısıldadı. Yavru ona göz kırptı ve küçük kulaklarını oynattı. Maya hemen defterini çıkardı ve yazdı: "Valabinin kesesinde bir yavru var."

Maya her gn valabi ailesini izlemek iin geri dnd. Yavrunun kesenin iinde gvende kaldıėını, beslendiėini ve uyuduėunu ėrendi. Anne valabi sakindi ve koruyucuydu. Maya'nın saygılı bir mesafeden izlemesine izin verdi. Maya yazdı: "Kese, bebek iin sııcacık bir uyku tulumu gibi." Yavrunun dıřarı baktıėı bir resim izdi.

Bir öğleden sonra Maya, yavrunun ilk kez keseden dışarı tırmandığını gördü. Avucundan büyük değildi! Yavru uzun ince bacakları üzerinde sallandı ve minik bir zıplama yaptı. Sonra hızla keseye geri tırmandı. Maya kıkırdadı ve yazdı: "Yavru zıplamayı öğreniyor." Kesenin içinde ne kadar kalacağını merak etti.

Maya valabi aileleri hakkında daha fazla şey öğrenmeye karar verdi. Yuvarlak gözlüklü ve güler yüzlü büyükannesi Ruth'a sordu. Büyükanne Ruth, Maya notlarını paylaşırken dikkatle dinledi. "Yavrunun aylarca kesede kaldığını biliyor muydun?" diye sordu Maya. Büyükanne Ruth gülümsedi ve "Sen harika bir gözlemcisin, Maya," dedi. Maya gurur duydu ve daha da fazlasını öğrenmek istedi.

Ertesi gün Maya defterini ve küçük bir dürbün getirdi. Anne valabının çimleri kemirirken yavrunun kesede uyuduğunu izledi. Maya kesenin bir şemasını çizdi ve etiketledi. Yazdı: "Yavru kesenin içinde süt içiyor." Ayrıca anne valabının yavrunun tüylerini diliyle temizlediğini fark etti.

Maya'nın arkadaşları ona valabi ailesini sordular. Onlara çizimlerini gösterdi ve yavrunun nasıl büyüdüğünü anlattı. "Yavru bir jelibon kadar küçük başlıyor," dedi. "Sonra büyüyor ve güçleniyor." Arkadaşları çok şaşırdı. Onlar da valabiyi görmek istediler. Maya okuldan sonra onları tepeye götürmeye söz verdi.

Bir g n yavru keseden dıřarı zıpladı ve  imenleri keřfetti. Bir  i eęi kokladı ve bir yapraęı kemirdi. Maya heyecanla izledi. Yazdı: "Yavru keřfe  ıkıyor!" Anne valabi bebeęini yakından izliyordu. Yavru yorulunca keseye geri zıpladı. Maya kesenin her zaman g venli bir yer olduęunu  ęrendi.

Bir sabah Maya yavrunun kulağında minik mavi bir kurdele fark etti. Onu kimin taktığını merak etti. Büyükanne Ruth, "Belki biri yavruyu inceliyor, tıpkı senin gibi," dedi. Maya başkalarının da valabi ailesini önemsemesine sevindi. Defterine ekledi: "Yavrunun mavi bir kurdelesı var. Çok özel."

Maya valabi bilgilerini tüm ailesiyle paylaşmaya karar verdi. Çizimler ve notlarla küçük bir kitapçık yaptı. Akşam yemeğinde annesine, babasına ve büyükanne Ruth'a yavrunun büyümesini anlattı. "Yavru, dışarı zıplayacak kadar büyüyene dek kesede kalıyor," diye açıkladı. Ailesi alkışladı ve merakını övdü.

Büyükanne Ruth, Maya'ya "Öğrendiğin en şaşırtıcı şey neydi?" diye sordu. Maya bir an düşündü. "Hayvan ailelerinin büyüleyici olması," dedi. "Anne valabi yavrusuna bakıyor, tıpkı senin bana baktığın gibi." Büyükanne Ruth ona sarıldı. Maya'nın içi ısındı. İzlemeye ve öğrenmeye devam edeceğini biliyordu.

Maya'nın arkadaşları valabi ailesini görmeye geldiler. Yavru keseden dışarı bakarken sessizce izlediler. Maya yavrunun nasıl beslendiğini ve güvende kaldığını anlattı. Arkadaşları şaşırdı ve çok sevindi. "Bunu her gün görebildiğin için çok şanslısın," dediler. Maya gülümsedi ve yazdı: "Paylaşmak öğrenmeyi daha da güzelleştiriyor."

Haftalar geçtikçe yavru büyüdü ve güçlendi. Çimenlerde daha sık zıpladı ve annesinden daha uzağa gitti. Maya yazdı: "Yavru büyüyor!" Biraz üzüldü ama aynı zamanda mutlu oldu. Anne valabi yavruyu hâlâ yakınında tutuyordu. Maya büyümenin hayatın doğal ve harika bir parçası olduğunu öğrendi.

Maya defterini okulda sınıfıyla paylaştı. Yavrunun resimlerini gösterdi ve herkese onun kesede nasıl yaşadığını anlattı. Öğretmeni "Sen harika bir bilim insanısın, Maya!" dedi. Sınıf alkışladı. Maya'nın yüzü güldü. Bilgiyi paylaşmanın herkesin öğrenmesine yardımcı olduğunu fark etti. Defterine yeni bir sayfa ekledi: "Herkes için valabi bilgileri."

Maya okullar yeniden başlamadan önce son kez tepede oturdu. Valabi ailesinin gün batımına doğru zıplayıp gidişini izledi. Öğrendiği harika şeyler için minnettar hissetti. Defteri bilgiler ve çizimlerle doluydu. Fısıldadı: "Teşekkürler, valabi ailesi." Ve hayvan ailelerinin gerçekten büyüleyici olduğunu biliyordu.